அசல்

24.9.34 ஹரிஹரன்

அனு-1

[illegible] 2 24-9-34
[illegible]

ஸ்ரீமத் ஐயரவர்கள் பாதகமலங்களுக்கு அடியேன் ஹரிஹரன் அநேக நமஸ்காரம்.

உபய க்ஷேமோபரி.

தங்கள் கட்டளைப்படி. மகா. ள. ள. ஸ்ரீ. டு. ஸா. அ[illegible] லக்ஷ்மணய்யரவர்களை, அவர்கள் சரீர [illegible] அவர்கள் சௌகரியம் [illegible] சொன்னார்கள். அவர்கள் ஞாபகத்தில் இருந்த சில புலவர்களைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லியபடியே எழுதியிருக்கிறேன் [illegible]. அவர்கள் தம் [illegible] இவ்வளவுதான் என்றும், [illegible] சேர்த்து [illegible] தெரியும். [illegible] லக்ஷ்மணய்யரவர்கள் பாட்டியை [illegible] தன்னிடம் இருப்பதாகவும் [illegible] தங்களுக்குத் தெரிவிக்கும் படி சொன்னார்கள். காலதாமதமானதைக் க்ஷமிக்க வேண்டுகிறேன்.

[illegible] அவர் [illegible] தெரியவில்லை. அவரைப் [illegible] வேண்டுமென்ன [illegible] அந்தக் கடிதத்தை [illegible] கடிதத்தையும் [illegible] நான் அவர்களிடம் [illegible] அவர் [illegible] சொல்லவில்லை. [illegible] பிரார்த்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்
தங்கள் [illegible]
ஹரிஹரன்.

அசல்

24.9.34 ஹரிஹரன்

அசல் - 1

1. சங்கர மூர்த்திக்கவிராயர்:—

இவர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த் தாலுகாவைச் சேர்ந்த ராஜபாளையம் என்ற ஊரில் பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் பெயர் ஸ்ரீ ஜகந்நாதபிள்ளை. இவர் கார்காத்த வேளாளர் குலத்தைச் சார்ந்தவர். இவர் கிருகஸ்தாச்ரமத்தில் இருந்து வரும் நாளில் ஒருநாள் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்தற்கு வெந்நீர் வேண்டுமென்று மனைவியிடஞ் சொல்ல மனைவி, யானைக்கன்றும் வளநாடும் வாங்கிவரப் போகிறீர்களோ! ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்? என்று சொல்லியதைக் கேட்டு உடனே எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளாமல் தன் வஸ்திரத்தை எடுத்து உடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சென்று, அங்குள்ளவர்கள், தமிழ் வித்துவானாயிருந்தால் யானைக்கன்றும் வளநாடும் வாங்கிவரலாமென்று சொல்லியதைத் தெரிந்துகொண்டு திருவாவடுதுறை சென்று அங்கெழுந்தருளியிருந்த வேலப்ப தேசிகர் அவர்களிடம் கல்வி பயின்று வித்துவானாகி அடைமடத்தாச் சிறுமாயுள்ள தன்னொட்டியையும் ஊரின் ஜமீந்தாராயிருந்த மலையாண்டியப்பையன் மீது சிந்தைக் கோவை யொன்று பாடி, யானைக்கன்றும் வளநாடும் பெற்றுத் தன் ஊர் வந்து சேர்ந்தனர். ஒருசமயம், சேற்றூர் ஜமீந்தாராயிருந்த சிவப்ரகாச பாண்டியனைப் பார்க்கச் சென்று, தன் வருகையைத்

அசல்

24.9.34 ஹரிஹரன்

அசல் -1

தெரிவிக்க, ஜைமீந்தார் இவரைப்பற்றி முன்னமே கேள்விப்பட்டிருந்ததால், உடனே அழைத்துவரச் சொல்ல உள்ளே சென்றார். அச்சமயம் ஜைமீந்தார் சாப்பிட்டுக் கைகழுவவரும் சமயமாயிருந்தது. அதைப் பார்த்தவுடன் இவர் கூறியகவி வருமாறு:—

"ஒருகையிலே யன்ன மொருகையிலே சொன்னம்
வருகையிலே சுத்தமான வார்த்தை — பெருகுபுகழ்ச்
சீமானு மெங்கள் சிவப்பிரகாச சத்திருவக்
கோமானுக் குள்ள குணம்."

இக்கவியைக் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து சிலநாள் தன்பால் வைத்திருந்தார். இவர் அங்குப்பலநூல்களியற்றிச் சன்மானத்தொடு திரும்பினார். இவர் சேற்றூர் ஜைமீந்தார் மீது பள்ளும், சேற்றூரிற் கோயில் கொண்டருளும் "நச்சாடைதவிர்த்தவர்" என்னும் சுவாமி மீது திரோட்டகயமக வந்தாதியொன்றும் இயற்றியுள்ளார். திருநெல்வேலியில் வரணைவச் சிலகாலம் அரசுபுரிந்துவந்தபிள்ளையன் வழித்தோன்றலாகிய சங்கரமூர்த்திப்பிள்ளையன் மீது சங்கரமூர்த்திக் கோவையென்றொரு நூலும் பாடியுள்ளார். இவர் ஆசிரியர் வேலப்பதேசிகர். இவர்காலம் அவ்வேலப்பதேசிகர் காலமாகும்.

ட.

அசல்

24.9.34 ஹரிஹரன்

அனு-1

2 அப்பாச்சிக்கவிராயர்:—.

இவர் மதுரையிலவாளைச் சார்ந்த உத்தம பாளையத்திற் பிறந்து வளர்ந்தவர். இவர் மேற்கூறிய சங்கரமூர்த்திக்கவிராயரின் பேரருக்குப் பேரர். இவர் நிரம்பக்கல்வி பயின்று பாடுவதிலும் அட்டாவதானஞ் செய்வதிலும் வல்லுநராயிருந்தார். இது அவர் பரம்பரைவிசேடமே. அவதானஞ் செய்வதே தனது பொழுதுபோக்காகக் கொண்டு பலவரசர் சபைகளிற் சன்மானம் பெற்றுவந்தார். அதனோடு தன்னைப் பாடிவந்த கவிவாணர்கட்கும் வேயவையளித்து சன்மானம் புரிந்துவந்தார். இந்தவழியாய்க் கொப்புடனி மாம்பழக் கவிச்சிங்கநாவலர் தெரிந்து உத்தமபாளையஞ் சென்று கவிராயரவர்களைக் கண்டு கூறிய கவி வருமாறு:—.

கலித்துறை.

“தப்பாச் சிறார்களின் பாலினைச் சோற்றினைத் தாய்மெ
இப்பாச்சி சோச்சியென் றுவைத்தலிற் றீர்த்தில ஙனங்கெ
ளப்பாச்சில சில சொல்லினு மன்னவ ராண்ணமன்ற ராய்,
யப்பாச்சி யூகியை யல்லாமல் யாவரறிபவரே.”

கவிராயரவர்கள் இப்பாடலைக் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து வீட்டினுட் சென்று ஐம்பது பொனெடுத்துவந்து தாம்பாளத்தில்வைத்துச் சன்மானமளித்தார். அதுகண்டு மாம்ப

அசல்

24.9.34 ஒரிஜினல்

அசல் - 1

டிக்கலாச்சிலிங்கநாவலர். கவிராயரவர்களின் கவித்திறனையும் வண்மையும் கொடைவன்மையும் புகழ்ந்து ஒருபாடல் கூறினார். அப்பாடல் வருமாறு:—.

"அப்பாச்சியம்போல வாகினுந்தாகித் தடந்தோய்க்
குளாத்பாறு போய்
அப்பாச்சி தெரிவினிலக்குபவீர் பரமாத
ருமைக் கொங்கை
யப்பாச்சி கரபுயகாரன் யான்சங்கர மூர்த்தி
யருளுக் கொங்க
ளப்பாச்சி பூகியைக் கொண்டாடுமுன்வேண்டு வ
னவைவளா மருள்வன் மாவேர."

இப்பாடலையும் கேட்டு மறுபடியும் ஐம்பது ரூபா எடுத்து வந்து கொடுத்து "என்னிடமிருந்த தொகை இவ்வளவே; இனியும் பாடாதீர்கள்" என்று சொல்லி அவருடைய வளாவியாரிந்த நாவலரவர்களைச் சன்மானத்தோடு ஊருக்கு அனுப்பிவைத்தனர். இவர் அமரர் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் இருந்தவர்.

3 கடிகைமுத்துப்புலவர்:—

இவர் எட்டையபுரத்திருந்தவர். ஒருசமயம், சுவகிரி ஜமீந்தார் வரகுணராமபாண்டியன் பேரில் பூதர வசமசம் என்று

அசல்

24.9.34 ஜெரிஜான்

அஸி -1

ஒரு நாள் பாடிக் கொண்டு போய்க் கொண்டு படித்து
க்காட்டிச் சாங்கோபாங்கமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்
கும் பொழுது, இப்பிரபந்தத்தினுடைமை நோக்கி
ஜெமீந்தார் "நாம் நிரம்பப் பணம் கொடுக்க வே
ண்டி நேரிடுமே" என்று எண்ணிய எண்ணத்
தைப் புலவரவர்கள் தெரிந்து ஜெமீன்
தாரிடம் "எனக்குப் பணத்தில் விருப்பமில்
லை. மரியாதையிலேயே விருப்பம். அவ்விருப்
பத்தைத் தாங்கள் பூர்த்தி செய்தால் போதும்"
என்று கூற, ஜெமீந்தார் 'தங்கள் எண்ணப்
படியே மரியாதை செய்கிறேன்' என்று சொ
ல்லித் தங்கள் எண்ணம் யாது என்று வினவ,
புலவரவர்கள் 'இப்பிரபந்தம் அரங்கேறி முடி
ந்தவுடன் பட்டணப்பிரவேசம் வரும் போது
நான் ஏறிச் செல்லும் பல்லக்கின் ஒரு கொம்
பைத் தாங்கள் சுமந்து வரவேண்டும்' என்
று தெரிவித்தார். அவரும் அதற்கிசைந்தார்.
பிரபந்தமும் சபையினில் அரங்கேறி முடிந்தது.
புலவரவர்களின் பட்டணப்பிரவேசத்திற்கு
பவனிக்கு வருமாறு ஜெமீந்தார் ஏற்பாடு செய்தார்.
பல்லக்கு வந்தவுடன் அதில் புலவரவர்கள்
ஆரோகணித்தார்கள். அப்போது தனது
சமஸ்தான மந்திரிகள் பிரதானிகள்
உள்ளார்கள் யாவரும் ஒரேவிதமாகக்
கூடியிருந்தார்கள். அப்போது ஜெமீ

அசல்

24.9.34 [illegible]

[illegible]—1

ந்தார். "பல்லக்கிலிருந்து தன்னுடைய இருகளின் மத்தியாற் காட்சி கொடுக்கும் நலம் பல்லக்குச் அமைப்பதா"வென்றெண்ணி தமக்கேற்றவாக மந்திரியைச் சமைக்குமாறு இரப்பாற் சொன்னார். இவற்றையெல்லாம் இரப்பாலறிந்து புலவரவர்கள் ~~[illegible]~~ :—

"வாக்கிரண்டு பேசா வரகுணராமப்பாண்டியன்
வாக்கிரண்டு பேச மனம் வைத்தான்—"

என்றிரண்டடிகள் கூறியவுடன், நிறுத்தினார், ~~[illegible]~~ மற்றைய அடிகளில் ஏதேனும் அறம் பாடி ஜமீனுக்குக் கேடு விளைவிப்பாரோ என்று பயந்து "நான் தயாராயிருக்கிறேன்" என்று மென்னம் புதாங்கிடந்தார். உடனே, புலவர்,

"தாக்கும்,
மருவலரைக் கொல்லென்றான் வந்தடைந்த போது
வெருவாமற் காவென்றான் மேல்!"

என்று மற்றைய அடிகளைப் பூர்த்தி செய்தார்.

* திருமக்கள் கொழுந்துக் கவிராயர்:—

இவர் பெரையூர்ப் பக்கத்தில் ஆசாரி குலத்திற் பிறந்தவர். இவர் எட்டையாபுர சமஸ்தானத்திற் பாடிய பாடல் வருமாறு:

"எத்திக்கும் போற்று மிளசை வெங்கடேசுரெட்டன்
தித்திக் குமாருன் மெய்ப்பார்த்தே = யித்தரையில்
வானத்தைப் பாவட்டின் மலமாச்ச வேண்ணடத்தோ
கோனப் படித்தேனைக் கீழ்".

அசல்

24.9.34 ஹரிஜன்

அசல் - 1

சன்மானமளிப்பவர் என்பதைச் சொற்றார்ச்சமல்தான பாதும வீர்வான் கந்தசாமிக் கவிராயரவர்கள் இயற்றிய இதிக்கண்ட பாடலாலுந் தெளியலாகும்.

"சொற்றங் கரைசல் கரைத்தூற்று வார்க்குத்
தொலையா ரம்பாட்
டேற்றங் கரைமனை யாயினைத் தொம்பய
னென்றுமிகு
யாற்றங் கரைத்துறைப் பெத்தனை வேலா
யுதத்துவர்த்
தோற்றங் கரைக்கவி சொல்லு மென்னேயிலி
ரங்கயதே"

கல்போதுதைச் சேந்தார் சமரார் ஐம்பது வடேங்கட் குமேன்பருந்தவர்.

5. திருமலைக் கொழுந்துக் கவிராயர்:——.

இவர் பெறையூர்ப் பக்கத்தில் ஆசாரி குலத்திற் பிறந்தவர். இவர் இலக்கண இலக்கியங்கள் நிரம்பக் கல்லாதவரா யிருப்பினும் வசைபாடுதலினும் விரைவிற் கவியாத்தலினும் வல்லுநராயிருந்தார். இவர் அரசர்களைப் பார்க்கச் சென்றால்

அசல்

24.9.34 ஒரிஜனல்

அசல்-1

காலங்களில் தன்பாதுகைகளைக் கழற்றி மேலே கொலுமண்டபம் வரையும் சென்று ஆங்கே கழற்றி வைத்துவிட்டு வந்திருக்கும் ரத்னகம்பளத்தில் அரசர்க்குச் சமமாக வீற்றிருக்கின்ற தகுதி வாய்ந்தவர். இவர் மரியாதையை விரும்புபவரேயன்றிப் பொருளை விரும்பாதவர். இவர்காலத்தில் எட்டையாபுரத்தரசர் தன் சமஸ்தானத்துவானாகிய முத்துக்கோடு ப்புலவரைக் கொண்டு எல்லாப்புலவர்களையும் வெல்லுமாறு செய்து ஒருவர்க்கும் ஆசனமளியாது அவர்களின் மேற்கவிகளைச் சொல்லிச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டிருந்தார். இவ்வரசர் சபையில் திருநெல்வேலி நெல்லையப்பக்கவிராயருக்கு மட்டுமே ஆசனமுண்டு. இதுவவரமறிந்த திருமலைக்கொழுந்துக் கவிராயர் எட்டையபுரத்தரசரினிறுமாப்பையடக்க வேண்டுமென்றுகருதி எட்டையபுரஞ் சென்று மன்னர்க்குத் தன் வருகையைத் தெரிவிக்க, அவரும் உள்ளே வரவழைத்தனர். கவிராயர் சென்றசமயம் அரசர்ப்பட்டணப்பிரவேசத்திற்குப் புறப்படுஞ் சமயமாயிருந்தது. ஆகவே அரசர் கவிராயரவர்களையுந் தன்சமஸ்தானப்புலவரையும் அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வருகின்றனர். அச்சமயத்தில் வாணவேடிக்கை நிகழ்ந்தது.

அசல்

24.9.34 ஊராண்

அசல்-1

இதைப்பார்த்த வரசர் தன்புலவர் கவித்துவவன்மை
யைக் கவிராயர் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமெ
ன்று கருதி "இந்தவாணத்தின் சிறப்பைப்பற்றி
ஒரு பாடல் விரைவில் சொல்லுக" என்று கூறினர்.
புலவர், தன்பக்கலில் கவிராயரைவே இருத்த
அவன் நல்ல சொற்களைப் பெய்து மடுத்த கற்
பனையோடு விளங்குமாறு கவியியற்றவே
ண்டும் என்று அதை யோசித்துக் கொண்டிருந்
தார். உடனே அதுகண்ட கவிராயரவர்கள்
"எத்திக்கும் போற்றும் மௌனசைவ வெங்கடேசரெட்டன்
மெத்தக் குமாரன் செம்பார்த்தே-யித்தரையில்
வாணத்தைப் பாடென்றான் மாச்சனேன் அண்டத்தோர்
கோணக் குடிக்கு தேனக் கூறு."
என்று ஒருபாடலைக் கூறினார். இதுகண்ட மன்னர்
தன்புலவரின் ஆற்றலின்மையையும் கவிராய
ரின் ஆற்றலுடைமையையும் அறிந்து கவிராய
ரவர்களை வேறு ஒருபரிசையும் செய்யாமலே
சன்மானமளித்து உபசாரக்கைப் பவைத்தார்.
இவர் இதுபோன்ற பல சமயங்களில் செய்யுள்
யாற்றிப் பெருமையடைந்திருக்கிறார்

அசல்

24.9.34 [illegible]

[illegible] -1

[illegible]

பாடல

8